

Utgitt av

Norges Kommunistiske Studentforbund

HVA MÅ GJØRES

RENTEFORSLAGET TRUKKET NYE ANGREP KOMMER

"Rentefri studietid" var hovedoppslaget i Arbeiderbladet fredag. Det kommer neppe på trykk i regjeringsorganet uten at det er nokså sikkert at forslaget om renter i studietida ihvertfall ikke blir vedtatt uten videre.

Mest sansynlig er det at hele studiefinansieringa blir sendt tilbake til regjeringa som så skal vurdere om nedskjæringa av utlånet fra lånekassen kan skje på en annen måte.

For det står fortsatt fast at utlånssummen skal ned. På DNS-møtet torsdag var det ingen inrømmelser fra Einar Førde på dette punktet.

ALTERNATIVER

1) Behovsprøving. En måte å få ned det totale utlånet på er å behovsprøve lån og stipend etter foreldrenes inntekt. Myndighetene har sagt at dette har vært vurdert. Men behovsprøving er uakseptabelt. For det første hører det ingen steder hjemme at en gjennomsnittsstudent (som er 26 år) skal vera avhengig av foreldrene. Studentene har krav på å bli behandlet som voksne, sjølstendige mennesker.

Desuten er behovsprøving et livsfarlig prinsipp å gå inn på. For gifte studenter er borteboerstipend i dag behovsprøvd mot

ektefelles inntekt. Hvis kona/mannen tjener over 60000 kr faller stipendet bort. I dag er det svært få som i full stilling tjener under 60000 kr i året. Det er i dag behovsprøvd stipend på gymnas etc. Grensene er så stramme at man omtrent må være sosialt kasus for å få full støtte. Hvis prinsippet om behovsprøving blir innført, er det liten tvil om at grensene raskt vil kripe nedover.

2) Senkning av kostnadsnormen. En annen mulig spåremåte er å senke lånekassens kostnadshorm. Dette er like uakseptabelt. Allerede i dag er det nesten umulig å leve av lån og stipend. Og svært mange tar ikke en gang opp fullt lån av redsel for tilbakebetalingsbyrden. Det betyr at det må en drastisk reduksjon av stønadsbeløpet til for å det skal monne for lånekassen.

3) Kortere låneperiode. Det kan tenkes en ordning som bare gir studielån for kortere tid, f. ex. de første 4 åra. En slik ordning vil stemme godt over ens med DNA sin generelle utdanningspolitikk. Men vi kan sjølsagt ikke akseptere at langvarige studier skal vere forbeholdt "bedrestillte".

Vi må altså ikke akseptere noen form for nedskjæring i den totale ramma for utlån fra Lånekassen. Regjeringa påstår at utlånet har steget altfor mye, men årsakene til økning er en kombinasjon av økt studenttall og prisøkning. Dette må Regeringen betale hvis den i det hele mener noe med å utbygge høyere utdanning og innføre lik rett til utdanning.

Ethvert studentøkonomisk krav de siste 10 åra har innebåret en heving av utlånsramma. Det vi nå blir innbudt til å diskutere er en drastisk senkning. Sjølsagt er det fullstendig uakseptabelt for oss å gå inn i en slik diskusjon.

Ulfen har flere fåreklær som vi må vrenge av. Vi har ikke vunnet noen ting dersom regjeringa klarer å gjennomføre besparelsene sine ved hjelp av andre kunstgrep. Aksjonsdagen 29. oktober blir neste massemonstring. Sterkere enn noen gang må Regjeringa få demonstrert at studentene kjemper mot forverra økonomiske kår, og ikke retten til å få "velge" mellom ulike "skalperingsmetoder" av heltidsstudenten.

RESTEN AV KRAVA

Uansett om renter i studietida blir slått tilbake og det foreløpig ikke kommer andre typer forverringer for tilbakebetalinga, står følgende fast:

1. Kostnadsnormene øker mindre enn prisstigninga. Det betyr reallønnsnedslag i 1981.
2. Vi får ingen skattelette.
3. Renta går opp til 9,5%.

HVA NÅ?

Vi må altså "stå på krava". Renter i studietida er bare det mest ekstreme i Regjeringas totalangrep på studentøkonomien. Skal vi opprettholde mulighetene til heltidsstudier må vi stå på.

29. oktober er det en landsomfattende aksjonsdag der alle DUK-organisasjoner er med. Aksjonsdagen vil omfatte universiteter, lærerskoler, DH-skoler, sosialskoler, sjukepleierskoler, - og ikke minst gymnas og yrkesskoler. Det kommer til å bli den største utdanningsaksjonen som har vært noen gang. Allerede nå har gymnasene vedtatt en tre timers proteststreik.

I Oslo vil det bli lokale arrangementer rundt på lærestedene, undervisningsboikott, rockekonsert på Universitetsplassen, demonstrasjonstog forbi Stortinget og avslutning med festmøte. For at aksjonsdagen skal bli mest mulig vellykket, er det bra med mange og varierte tiltak. Vi må ta opp tråden fra 12. mars og prege både byen og lærestedene fullstendig.

HARDERE AKSJONER

- Dette er ikke nok. Det hjelper ikke, er en vanlig reaksjon. Men foreløpig har vi nådd langt med de spontane aksjonene: Regjeringa har åpenbart fått kalde føtter, studentøkonomien er blitt samtaleemne blandt folk.

Men det er klart at hardere aksjoner kan bli nødvendige. Hvis Regjeringa og Arbeiderpartiet ikke gir etter, må vi vurdere å ta ibruk okkupasjoner, streiker, tilbake trekking av tillitsverv, større arbeidsledighetsaksjoner osv. Vi bør vel heller ikke se bort fra mulighetene for nye husleieaksjoner.

